

AUSMA PORMALE

AUSMA PORMALE (1939—1979) SAVĀS DZEJAS GRĀMATĀS IZTEICA AICINĀJUMU IESKATĪTIES DZĪLĀK DABĀ, SASKATĪT UN NOVĒRTĒT TO, KAS MUMS APKĀRT. ATSTĀTĀJĀ LITERĀRAJĀ MANTOJUMĀ IR VĒL NE-PUBLICĒTI DARBI.

Tikai mirkli

*Es tikai mirkli kavējos pie zieda,
es tikai vienu mazu mirkli,
tad atkal sevi dienas darbā sviedu
kā asu dzirkli.*

Vai tiešām viss?

*... un tas lai tad arī būtu viss,
ko tu vari, ko nevari:
piecieties rītā agri,
aizsteigties pie avota
un dzert,
bet vakarā ķerties pie naža
un iegriezti dienas stabulē robiņu.*

**ESI SVEICINĀTA, IZROTĀTĀ
SKAŅĀ!**

Vakara pasaka

*— Diena beigta, un nemaz nav slihta
diena, —
pūš vēlode, ak tu, pareģone vienā!*

*— Kas par staru deju, projām ejot
vakarā! —
nosvīpst vāverīte saulesrieta
sakarā.*

*— Tikai es tāds rītaputns, —
nogruģina vecmāmiņa.
— Man ap pusnakti jau gribas pabūt
gaismas ziņā.*

*Saulesbumba kaistin kaist,
kamēr mežā neizgaist,
kamēr jūrā neiegrimst.*

Nedomā, ka elpa miegā rimst.

Atklāsme

*Es agrā rītā pamodos
ar smaida elpu telpā.
Bij apkārt klusums starojošs.*

*Es augšā cēlos pastrādāt
ar zaļu rītu krūtīs,
jo rīts bij tiešām neaizskartš.*

*Tik pilna gaismas gaviļu,
tik pilna prieka nieku
bij agrā rīta pasaule.*

*Un tad es pēkšņi sapratu,
ka mūža guvums tuvu:
tas, ko par laimi dēvējam.*